

H á l a a d á s

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
időszakos lapja
2012 karácsony

Az Úr útján Betlehemben

Lk 2, 1-7

Az ókor közismert nárcisztikus uralkodója, az „isteni” Augustus császár közzé tette híres-hírhedt rendeletét a népszámlálásról. Kiürült a római államkassza, az esztelen, fennhéjázó építkezések minden pénzt felémésztettek. Nosza, elő a jól bevált recepttel, adóztassék meg minden alattvaló. Ki-ki jelentkezzék egy adott ideig szülővárosában, tegyen vagyonyilatkozatot – ha nem, kíméletlen büntetések következhetnek. Ezrek, tízezrek indultak el fogcsikorgatva vagy éppen rezignált közönnyel eleget tenni a „császár parancsának”. Eljutott a hír a kicsi Galileába is. Az ultra-nacionalista zélóták azonnal készek voltak a helyzetértékeléssel: nekünk ne parancsoljon Augustus, mi csak az örökkévaló Istennek engedelmeskedünk. Aki elindul, az hazaáruuló. Csapatostul menekültek a hegyekbe a várható retorziók elől, partizánakciókba kezdtek. A sadduceus-pártiak a megegyezést, kompromisszumot

hirdették és éltek. A látszatért, túlélési kényszerből engedünk, de fel nem adjuk őseink ránk testált értékrendjét. Józsefet Názáretben különösebben nem befolyásolta pártérdek, csendesen biztatja Máriát: készüljünk, indulni kell. Elképesztő tett az indulás az áldott állapota kilencedik hónapjában lévő ifjú hitvestől. Több mint száz kilométert megtenni gyalog avagy szármárháton, nem akármilyen teljesítmény. De menni kell, az Úr szorongatja őket. Ismerik a mikeási próféciaát, hogy a megváltónak Betlehemben kell megszületni. Az Úr küldi, bátorítja őket, vigyáz rájuk a viszontagságos úton. Megérkezve Dávid városába kőkemény, rideg tény várja őket: nem kellene senkinek, nincs éjszakai szállás. Szinte érthetetlen, hisz gyakorlat volt egy ősi zsidó törvény: ha felebarátodat az este az utcán vagy a földeken éri, kötelességed azt befogadni házadba és vendégül látni. József Betlehembe való, nincs ott egy

rokon, gyerekkori játszótárs, aki invitálná? A hotel igazgatója szívtelen, csak a nagypénzű vendégekre hajt? Nem fogadták be őket, mert a Törvény szerint a szülő nő tisztátalan, aki vele érintkezik, átveszi mindezt. Az egész vendégfogadó tisztátalanná válása képtelenség lenne, elmaradnának a törzsvendégek is. Nem fogadták be őket, mert a gyűlölt Názáretből valók. Ez a város nem vett részt a szabadságharcban,

ezért ki nem állhatta az egyszerű átlagember sem. Nem fogadták be őket, mert a népszámlálásra jöttek, rajtuk a bélyeg: gyáva hazaárulók. Szembesül, konfrontálódik a beszűkült földi érdekvilág a menny határtalan, kikezdhetetlen szeretetével. Az élő Isten az Ő világmegváltó, embert rehabilitáló tervét mindenben keresztül viszi. Augustus, világhatalmak, eszmék, már a születésekor avítt izmusok, fény és látszat demagógiák nem állhatnak útjába. Ő indította Názáretből Betlehembe Józsefet és Máriát, az úton Ő óvta, ölelte körül őket – vadállatok, rablók nem támadtak, Mária nem szült meg útközben –, Ő adott egy istállónyi kis magot, biztonságot, majd leboruló pásztor és csillagász első hódolókat. Akit Isten útra állít, azt „tű-

zön-vízen” át is megőrzi. Aki Őt választja augusztusok, zélóták ellenében is, az az örökkévalót, a múlhatatlant kapja meg, fáradtsága, gyötrelme örömmre fordul, mint Máriának Szentestén. Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.

Berkesi Gábor

Megváltó született

Betlehemes (szappankő, Kenya)

A reggeli ébredést követően nyilván sokan töprengünk azon, vajon milyen nap vár ránk. Időben beérünk-e a munkahelyünkre? El tudjuk-e végezni az elvárásoknak megfelelően az előttünk álló feladatokat? Adódik-e felesleges bosszúság a munkahelyi környezetben? Munka után, esetleg ebédszünetben, el tudjuk-e intézni az esedékes hivatalos teendőinket? Sajnos tendencia, hogy többségében vannak közöttünk azok, akik számára a nap „sikeressége” már reggel, ébredéskor eldől. Akik aggodalmaskodva, félelemmel terheltén vágnak neki a napi fáradalmas mókuseréknek. Akiiket a napi rutin olyannyira megterhel, ki merít és reménytelenségbe taszít, hogy hosszú távon az egészségük bánja a hajtást, a megállni, kikapcsol-

lódni nem-tudást. Akik minden reménységüket abba vetik, majd az év végi leálláskor, a karácsonyi szabadság alkalmával kipihenik magukat, elegendő erőt gyűjtenek az újonnan kezdődő, pontosabban a rövid megszakítást követően folytatódó embertelen hétköznaphoz. Majd jön a keserű csalódás. Elérkezik az év várva várt legnagyobb ünnepe. Végre együtt a család. A napok azonban ahelyett, hogy gondtalan pihenéssel telnének, váratlan meglepetésekkel szolgálnak. Újabb bizonytalanságokkal szembesülünk. Hirtelen egyszerre van otthon mindenki – miről is tudunk beszélgetni, milyen közös témáink vannak? Hogyan tölthetjük el értelmesen és békésen az időt? Mit kezdhetünk egymással ennyi napon keresztül, hogy maradandó élményeink legyenek, hogy örömteli napokra emlékezhessünk vissza? A karácsonyi készülődésbe fektetett rengeteg energia vajon miben, hogyan térül meg? Elsődlegesen lelkiekben kellene „megtérülnie”. Úgy készülni az Ünnepre, hogy a sütést-főzést, takarítást, díszítést elsődlegesen az Úrnak szentelve végezzük, hiszen ő mindenkor értékeli a teljesítményünket. Abban térülhet meg, ha Karácsony szent ünnepét nem a médiából áradó, fogyasztást sürgető és elváró bombasztikus ajánlatoknak rendeljük alá, hanem az anyagi hírnek: Megváltó született! Jézus Krisztus, akinek mai

szemmel nézve nyomorúságos körülmények közé történő születése az ok arra, hogy ezen a napon évezredek óta emberek százmillióinak szívében áradjon szét a hála és a köszönet. Mi, keresztyének tudjuk, Jézus Krisztusban Isten legnagyobb ajándéka érkezett ezen a napon a Földre. A Karácsony számunkra az élet feletti öröm érzését, a kilátástalanságban is az örök reménységet és a mindennapi aggodalmaktól, félelmektől mentes szabadságot jelenti - a Jézus Krisztusba vetett feltétel nélküli hitünk révén. A tudatot, hogy hozzá az egyre kegyetlenebb hétköznapi és ünnepnapok alkalmával is bátran forduljunk megnyugvásért, pihenésért és megoldásért. A kételkedés láncait levetve, örömmel és bizodalommal forduljunk született Megváltónkhoz bármikor, akár örömlünkben, akár bánatunkban „...mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is.” (1 Jn 2,2) Legyen az idén is áldott, hálaadással teli ünnepünk!

Lakas, Andrea, München, 2012

” Talán senki sem gondolta, hogy a nagy Isten mint kisbaba, védtelenül jön közénk: „Nézzétek, itt vagyok, ha vállaltok, élek, ha megmosdattok, tiszta leszek, ha ennem adtok, nem halok éhen.” Ez a hatalmas kiszolgáltatottság a szeretet lényege: leengedem a fegyvereket, leveszem magamról a páncélt, egészen odaadom magamat a másiknak – ennél szebb megtestesülést nem tudok elképzelni, és ennél szebb tanítást sem: kicsinek, védtelennek, sebezhetőnek lenni és odabújni a másikhoz. (...) A karácsony számomra mindig hatalmas örömnép, mert ennél hangosabban, szebben nem lehet elmondani, amit Isten irántunk, emberek iránt érez, gondol. Biztos, hogy Isten minden tette üzen nekünk valamit: egy egyszerű lány gyermekeként, istállóba, állatok közé hozzánk érkező Isten a szeretet lényegéről beszél. Hatalmas bizalommal kitarulkozik felénk! Legyen áldott az ő szent neve ezért!”

Böjte Csaba

” Nem vagyunk az ajándékozás szokása ellen, ha a vásárolt vagy készített ajándék valóban kifejezi azt a szeretetet, amit egymásnak átnyújtani szeretnénk, és nem az egész év során elspórolt szeretet helyett adjuk.

Simon András

Meghallod az égi hangot?

Advent első vasárnapjára készülve a Pozsonyi úti esték sorozatunk keretében Hartyányi Judit zenepedagógus, karnagy, docens előadását hallgathattuk meg a 130 éve született Kodály Zoltánról. A sok gyönyörű zenemű között felvételről felcsendült az Angyalok és pásztorok című gyermekkari kompozíciója is. Gimnáziumi emlékeimből tudtam, hogy nagyon szép darabról van szó, de hogy ennyire megragadó, arról elfelejtkeztem. Nem csupán fület gyönyörködtető, de komolyan elgondolkodtató is. A zenemű az angyal kórus és a pásztor kórus felelgetésére épül. Az angyalok a jól ismert latin szöveget éneklék: *Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis*. A pásztorok pedig magyar népi énekek szövegével válaszolnak. Már a kezdet is üzenet: legelőször csak az angyalok

szólalnak meg. A mennyei hang csendül fel, a felülről, Istentől jövő égi hang, amely jelzi az embernek, valami hatalmas dolog történik. Nem az ember kérdez, nem kiabál, kér, könnyörög válaszra várva, hanem a mennyei szféra szólít meg. Csendesen, lágyan, de határozottan. Nem véletlen, hogy az emberi hangok elnémulásakor, a

csendben hallhatjuk meg az égi zenét. Ekkor jut eszébe az embernek a szép dicséret szövege: *Csak légy egy küssé áldott csendben: magadban békeségre lelsz* (274. dicséret 3. verse). A pásztorok véve az üzenetet, a mű második szakaszában átveszik a megszólalást, az angyalok elnémulnak. Boldogan hallják meg az üzenetet, lelkesen indulnának

megkeresni a megszületett Megváltót, de csak van, ami megtorpantja őket: mit vigyenek magukkal? Hisz nem mehetnek a Messiás elé rongyosan, mezítlábasan. Sokszor mi magunk is meg-megállunk, nem merünk elindulni a hívás felé. Talán úgy gondoljuk, hogy nem vagyunk méltók Uram, hogy hozzád menjünk. De talán pont akkor leszünk méltók rá, ha magunkat adjuk, ha nem akarunk megfele-

ve egy görcsös ideának, mindenáron magunkkal vinni valamit. Hanem amint vagyok, úgy fogadj el Jézusom. Meztelen, rongyos, akár lecsupaszított lélekkel. Ajándékként elég magunkkal vinnünk a hálát, köszönetet, őszinte bűnbánatot, legfőképpen pedig hitünket a megváltó Jézus Krisztusban. A pásztorok elbizonytalanod-

nak attól is, hogy nem mindig tudják: merre is kell menniük pontosan. De a mű harmadik szakaszában – a pásztorok mellett – ismét megszólalnak az angyalok: Gloria, hangjukkal csillogként mutatva az utat a betlehemi istállóhoz. Van, hogy mi is elindulnánk Isten felé, de aztán elbizonytalanodunk, hogy jó úton járunk? Van, hogy hitünk kis magja lelkesen kihajt, de a gyom és

gaz útját állja? Nehéz utat keresni a fény felé? Olyan jó azzal mindig szembesülni, hogy nem vagyunk egyedül a Jézus felé vezető úton. Isten nem hagy minket magunkra, hanem újra és újra felcsendül az égi hang, a lelki csillag. Ő megmutatja merre van a kegyelem, a megváltás, csak meghalljuk-e hangját? Elérünk-e mi is életünk során Betlehembe, majd a keresztfához? Leborulunk-e Jézus

elé énekelve: *Jövök, semmit nem hozva, keresztedbe fogózva, meztelen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz* (458. dicséret 3. verse)? A pásztorok az angyalok egyre erősebb biztatásának segítségével eljutottak az istállóba. Felémelő része a darabnak, amikor a pásztorok széles tempóban, egyre erősödő dinamikával énekl: ott fekszik, miközben az angyalok velük együtt harsogják: Gloria. A földi és az égi egymásra talál. Itt már nem felletnek, hanem közösen dicsérik és áldják a megszületett gyermeket. A darab negyedik, befejező része erről a közös hangról, összhangról szól. Vajon mi is meghalljuk-e karácsonykor ezt a csodás mennyei hangot, az égi jelzést, útmutatást? Vagy – akár a legjobb szándékkal – csak mondjuk a magunkét, kicsit unva elénekeljük a szokásos énekeket. Kívánom, hogy minden kedves testvérünk élje át karácsony szent ünnepén ezt a csodálatos égi és földi összhangot! Mert ez az ünnep arról szól, hogy az égi lejött közénk, földivé lett, hogy mi láthassuk az Ő dicsőségét. Ragyogja be minden ház, család ünnepét ez a csodálatos érzés!

Berkesi Anna

Betlehemes előadás Németországban

Zenészebb magyarokat...

Beszélgetés Hartványi Judit egyetemi docenssel

Pozsonyi úti esték című sorozatunkban legutóbb Hartványi Judit tanárnő volt gyülekezetünk vendége, aki zenes est keretében, zenehallgatással és a Hálaadás kamarakórus közreműködésével idézte fel Kodály Zoltán életművének néhány fontos pontját. Ez alkalomból beszélgettünk.

Tanárnő, először is nagyon köszönjük az előadását, hiszen mindannyian rácsodálkozhattunk, mennyire sokoldalú volt a kodályi életmű. Idézett egy csodálatos prizmahasonlatot, miszerint minden ember más és más képet nyújt más-más szemszögből: Ön milyen prizmán át látja a zeneszerzőt? Milyen ember lehetett Kodály Zoltán?

– Egyrészt, mint gyerek, az ő olvasógyakorlatain tanultuk a szolmizációs neveket, ábécés neveket, egyszólamú, többszólamú gyakorlatokat, feldolgozásokat, amely folyamat elég gyors

eredményeként kottaolvasási készségünk egyre biztosabb lett. Örömmel olvastuk a kottafejeket, néha talán folyékonyabban, mint a betűket. Bár Kodály zseniális „módszerén” nőtünk fel, nem a tanárt láttuk benne, hanem a zeneszerzőt. Ahogy kórusműveivel ismerkedtünk gyerekként – már első osztályos koromban néhány osztálytársammal a Pünkösdőző szóját énekelhettem – fenséges világ nyílt ki előttünk. De ha nagyobb ugrunk előre időben, a Zeneakadémián Vásárhelyi tanár úr vezetésével megszólaltatott nagy Kodály-művek megrázó élményt jelentettek. A Mátrai képek népdalainak színes életkép füzére, a Székely keserves szívbemarkoló akkordjai közvetítették a népzeneutató tudós előtt megnyílt emberi lelkek mélységét. A Zeneszerzőről alkotott kép egyre gazdagodott a genfi zsoltárok, Balassi Bálint, Ady Endre verseinek megzenésítése által. Ekkor döbbsentem rá az Istenhitét sok művében kifejező, nemzetéért felelős Ember nagyságára. Ő mondta: „A tudományos és művészi nagyság alapja is ugyanaz – az igaz ember, a „vir justus”. Igaz ember volt, aki

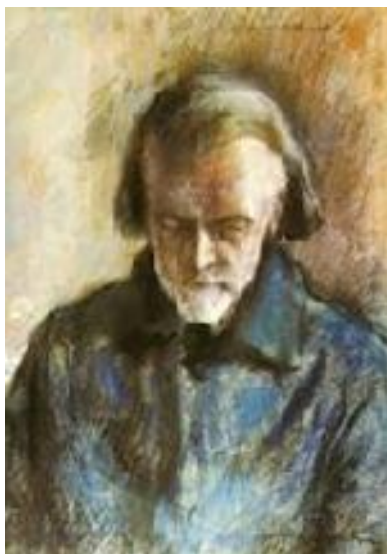
mindenben az igazságot kereste. Az utókor számára főleg Visszatekintés című írásgyűjteményéből derülnek ki ezek a örökérvényű hitvalló gondolatai. Egyik híres mondása, hogy „zenészebb magyarokat és magyarabb zenészeket kell nevelni” – itt érhetjük tetten a zeneszerző és a nemzetnevelő ön maga és tanítványai számára kitűzött feladatát. Egy alkalommal a váci Vox Humanával énekeltek a Mátyás-templomban gregoriánt, aztán a Pange linguát orgona kísérettel. Lehettem én katolikusok vagy protestánsok között, mindig hittel szólt hozzánk. Protestáns zenéjéről saját maga nem vallott. A Visszatekintésben vázlat szerűen ír a református zsoltáréneklésről, ritmizálásról, de nem dolgozta fel eddig részletesen senki.

Sokan a szocializmus egyik pozitívumának tekintik, hogy a kodályi életmű ilyen hamar elterjedt gyakorlatban, az ének-zenei vagy zeneiskolákban. Ma amikor viszonylagos szabadságban választhatjuk meg, milyen irányban neveljük gyermekeinket, hol tart Kodály nemzete, miben kellene változnunk?

– Egy pillanatra térjünk vissza a kérdés első felére! A szocializmusban gyorsan terjedt ez a módszernek nevezett koncepció vagy filozófia. Ez azonban részben az ő személyes kisugárzása, párt és állami vezetőkkel való beszélni tudásának érdeme! Mert a baj akkor már elkezdődött, amikor ő meghalt. Hiába voltak akkor még nagy tiszteletnek örvendő, tudós emberek.

Azt a presztízst, amit az ő életében képviselt, azt el is veszítette ez az iskolatípus. A szocializmus belekapaszkodott abba, hogy a „Zene mindenkié”. Felemelni a munkásparaszt gyereket is – ez egy jó szándékú kihasználása volt az ő nevelői elképzelésének. Megadták a magas óraszámot, a nagyszerű könyveket és

nagyszerű pedagógusokat. Enélkül a Kodály-módszer nem tudott volna működni. A dolog nem elsősorban módszerről szól, hanem emögött emberek vannak, pedagógiai tudás, elhivatottság, ízlés. És a tanítás számára értékes zenei anyag. Tehát nem való Schneider Fáni a gyerekeknek, ez is szöveget ütött Kodály fejébe, amikor a budai hegyekben kiránduló lányokat hallott énekelni. Milyen tanító

lesz azokból, akik ilyen sekélyes zenét énekelnek? És az óraszám. Rendszeres foglalkozás nélkül nem érhető el zenei műveltség. Napjainkra elfogyott az óraszám, a tanítóképzőben nincs felvételi énekből, zenéből. Minden csak egy kicsit változott, meg még egy kicsit... S eltűnt, elolvadt ez a nagy kincs. Ugyanakkor külföldön mindez él és virul.

Amerikában a Kodálytanárok szövetsége minden évben konferenciát tart, mindig más állam fővárosában, ahol több százan vesznek részt. Több-ször voltam én is előadóként, tapasztaltam, hogy bemutató tanítások, koncertek, hangversenyek adják három nap gazdag programját. Ennek a zárása egy koncert, ahol három válogatott kórus lép

fel. 2010-ben ilyen alkalommal egy vegyeskört vezényelhettem, száznál több középiskolást, akik harmincöt államból jöttek. Rendkívüli élmény volt tudásuk, akaratuk, figyelmük, szeretetük. Hogy Amerikából a harmincöt államból ott van négy-négy gyerek, és olyan műsort énekel, amely nemcsak zongora kíséretes, egyszólamú, hanem európai, a mi ízlésünk szerint való értékes, klasszikus

repertoárt képvisel. Ez a „vitamin injekció” nagy sikert aratott. Kodály-nak köszönhetően!

Ha már itt tartunk: Tanárnő a Nemzetközi Kodály Társaság alelnöke is. Mi a társaság célja?

– Kodály művészetének az éltetése és terjesztése. Összefogja a tanárokat, zeneszerzőket és hangszeres művészeket, akik Kodály művészetével foglalkoznak. Az elnökségben nyolc nemzet képviselői vannak: az elnök a tavalyi évig Gilbert De Greeve belga zongoraművész volt, az antwerpeni egyetem professzora, most pedig a görög Michalis Patseas, aki egyébként itt tanult a Kodály Intézetben. A Társaságnak egy külföldi (az ausztrál James Cuskelly) és személyemben egy magyar alelnöke van. Én a második négy éves ciklust töltöttem éppen ebben a pozícióban. Az elnökség tagjai az említetteken kívül amerikai, francia, angol, kanadai kollégák.

Egy másik nagy kórust is vezényelt mostanában, még hozzá a Református Énekek fesztiválon. Mi a véleménye a sorozatról? Lehet-e ez előremutató dolog?

– Az első koncert óta lelkes résztvevője vagyok ennek a páratlan eseménynek. Már az első alkalom hatalmas élményt jelentett. Közösen énekelt imádságok egy hatalmas gyülekezetben – ilyen felemelő élményt máshol és máskor nem lehet átélni. Egy

világi koncertteremben, amikor egyetlen gyülekezetté válik az énekar és a hallgatóság, éneke egyedülálló szépségével és erejével ragad meg mindenkit, aki részese. Kell, hogy sokáig éljen Isten dicsőségére ez a nagyszerű hagyomány! Köszönet Böszörményi Gergelynek, hogy fesztivált is szervezett a Református Énekek mellé, amellyel sok fiatalt is megtudott szólítani. Ezek a nemes alkalmak Isten és egymás szeretetére nevelnek a legjobb eszközzel – közös énekléssel.

Mi a véleménye tanárnőnek a Pozsonyi úti kórusról, az itt folyó munkáról?

– Sajnos nem sokszor hallottam még a kórust. Berkesi Boglárka a Zeneakadémia igen tehetséges hallgatója volt, aki azóta édesapjával – Berkesi Sándorral – és az ő kórusaival világot járt, vezényelve ezeket a kiemelkedő színvonalú együtteseket is. Tehetsége, tudása, gyarapodó tapasztalata biztosítéka a Hálaadás Kórus további fejlődésének. Ma este a kórus nagyszerűen, szép hangon és muzikálisan énekelt. A kis létszámú együttes dús hangzása meggyőző kórusélményt adott. Isten adjon lélekben és muzsikában gazdag további éveket az egyházi szolgálatban!

Köszönjük a dicséretet! És köszönöm a beszélgetést.

Mátyás Imre

Sűrű kórusósz

A nyári Református Énekek sikere után kórusunk ősszel is számos feladatot kapott. Október 22-én a szomszédos RaM Művelődési Központ vendégei voltunk, ahol a kerület más gyülekezeti kórusaival szolgáltunk együtt. Egy héttel később kamaragyűttesünket érte az a megtiszteltetés, hogy a Református Szalon elnevezésű rendezvényen a Hold utcai templomban énekelhetett igen illusztris közönség előtt. November 25-én a Debreceni Kántus látogatott a Pozsonyi útra, s ha már itt volt a nagynevű kórus, közösen is énekelünk, mind Berkesi Sándor, mind Kárpátiné Berkesi Boglárka

vezénylete alatt. Kis csapatunk a Pozsonyi úti esték című sorozatban december 3-án Hartyányi Judit egyetemi docens szolgálatához nyújtott hangzó segítséget. Immár hagyománnyá vált adventi szolgálatunk idén december 16-ára került. Kodály Zoltán születésnapján mintegy főhajtásként elhangzott az Adventi ének, két John Ruttermű mellett. Szolgálatainknak ezzel még nincs vége: Böszörményi Gergely, a Református Zenei Fesztivál szervezője december 22-én Magyar Örökség díjat kap, s ez alkalmából kamarakórusunkat kérte meg, köszöntsük őt az ünnepségen. A felkérésnek természetesen örömmel teszünk eleget, és ezúton is gratulálunk az elismeréshez!

Hálaadás

A Hálaadás kórus és a Kántus közös szolgálata

A babaszobában indult...

Vagy valahol korábban... Szeretnék bemutatkozni a gyülekezetnek, a nevem Kőrös Orsolya, 9 éve vagyok gyülekezeti tag, és igyekszem vasárnap délelőttöként az 5-7 éveseknek tovább adni abból a sok jóból, amit korábban hitoktatóimtól, lelkészeimtől kaptam. Baár-Madasos gimnazistaként ismertem meg a Hálaadás Templomot, hiszen sokszor adott otthont a gyülekezet a gimnázium ünnepi istentiszteleteinek és Berkesi Gábor nagytiszteletű urat, akitől mint hittan tanárunktól is rengeteg mindent tanultunk Bibliáról, hitről, életről, szeretetről. Közelebb költözésem után lettem rendszeresen idejáró gyülekezeti tag, végig kísérhettem itt legközelebbi barátnőm felnőtt konfirmációját, férjem felnőtt keresztségét és kisfiunkat is Gábor keresztelte. Ekkor jött a babaszoba...Kiváló ötletnek tartottam, hogy van lehetőség egészen kisgyermekkel templomba jönni, majd kinőttük a babaszobát és kisfiunkat Mária néni oktatta csodálatos személyiségével és gondoskodásával vasárnaponként, ahol szükség esetén néha besegítettem. Ez év szeptemberében keresett meg a gyermekek hitoktatását fáradhatatlanul és nagy odaadással szervező és

végző presbiterünk, Horváth Éva az-zal, hogy volna-e kedvem az idő közben – Istennek hála – 20 fő fölé duzzadt kisgyermek csoport egy részét vasárnaponként oktatni. Én erre a nagy kihívást és egyben nagy boldogságot jelentő feladatra örömmel mondtam igent és ezúton is szeretném megköszönni Évi, Gábor és Mária belém vetett bizalmát, a sok segítséget, amit kapok. Kérem a gyülekezetet, hogy hordozza imádságban a gyermekmissziós munkát, mint gyülekezeti jövőnk egyik zálogát.

Kőrös Orsolya

Gyermekmisszió

A közelmúlt kiemelt eseményei képekben

Nyári gyermek és ifjúsági tábor

Táborunk résztvevői a tatabányai Turul- emlékmű előtt

A tábor helyszíne: Tarján (Gerecse), időpont: 2012. július 8-13. Résztvevők száma: 62 diák és 9 felnőtt.

Őszi hittanos autóbuzos kirándulás Visegrádra október 13-án

Jártunk a Királyi Palotában, megmásztuk a Zsitvay-kilátót, sétáltunk...

...és boboztunk is

Adventi-karácsonyi családi ünnepély, kézműves foglalkozás december 16-án

Készülnek a karácsonyi szeretetsomagok

„...az angyali seregek vígan így énekelnek...”

Koncentráció, kreativitás...ajándék

A képes beszámolót készítette Horváth Éva, fotó: Vajda László

Gyereksarok

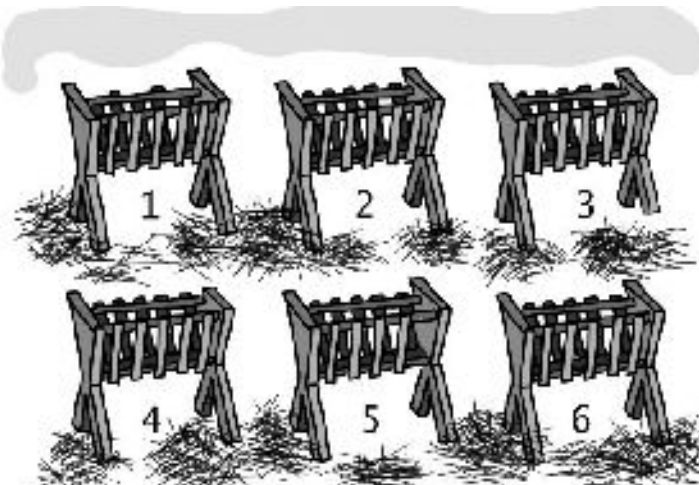
Kedves Gyerekek!

Amikor a bölcsek megérkeztek Jeruzsálembe, ezt mondták: „...láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt...” (Mt 2,2)

A bölcsek hosszú utat tettek meg az éjszaka leple alatt Betlehembe. Ti megtaláljátok az utat, amelyet a csillag mutatott nekik Jézus bölcsőjéig?

A hat bölcső közül kettő egyforma. Keressétek meg őket!

Áldott, békés Ünnepeket kívánunk Nektek és Családotoknak!

Ajánló

Bölcsföldi András szerk.: Karácsony ideje

Magyar írók novellái adventtől vízkeresztig

A karácsonyi ünnepkör szép ívét követi ez a novelláskötet. Az advent beköszöntétől az ünnep elhagyásáig 15 magyar író rövid történetével hozza közelebb a karácsony idejét. A fejezetek elején található bibliai idézeteket és az elmúlt száz év karácsonyait idéző írásokat olvasva összekapcsolódhat bennünk a Megváltó születésének égi és a mi életünknek evilági története valódi világosságot hozva az ünnepbe.

A kötet szerzői: Fekete István, Szombathy Viktor, Lázár Ervin, Kosztolányi Dezső, Gárdonyi Géza, Szabó Magda, Sík Sándor, Tamási Áron.

Kálvin Kiadó, 2012. 2000 Ft

Bagdy Emőke: Utak önmagunkhoz

Ez a könyv lelki útikalauz. Lámpása bevilágítja azokat a lelki tájakat, amelyek alig, vagy nem is ismerünk. Úti célja az önismeret. Mindnyájan lelki egyensúlyra, sikerekre, békére, örömekre vágyunk, de nem tudjuk, hogyan érjük mindezt el. A könyv minden sora vezet, tanít, önmagunkról szól, lelkivilágunkról, a fejlődésünk rejtelméről, törvényeiről. Hogyan lehetünk minden nehézség és akadály ellenére győztesek az életküzdelemben? Miből meríthetünk életkedvet, életerőt és bátorságot a megküzdési erőfeszítésekhez? Konfliktusaink közepette vajon hogyan válhatunk győztesé akképp, hogy az ellenfelet is méltó küzdőpartnernek tekintjük, tiszteljük?

Kulcslyuk Kiadó, 2012. 3150 Ft

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség időszaki kiadványa. Szerkesztők: Berkesi Anna, Lakasz Andrea, Horváth Éva és Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az OpenOffice Writer szövegszerkesztő program segítségével. Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@google-mail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuuti.reformatus.hu> ♦ Telefon: (1) 3-294-062